

Fricz Tamás - Meddig tart még ez a cirkusz, Európa?

2013 április 30. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Az Európa Tanács parlamenti közgyűlésének monitoringbizottsága elzáró hét szerdán 21:20 arányban döntött arról, hogy az Európa Tanács parlamenti közgyűlése a soron következő, júniusi közgyűlésén vegye napirendre a Magyarországgal szembeni monitoringeljárás megindítását.

Az Európa Tanács – mely nem tévesztendő össze az Európai Tanáccsal, mely az Európai Unió egyik fő döntéshozó szerve – jelenleg 47 európai államot tömörít, s ilyen döntésre még nem került sor soha uniós tagállammal szemben. Az Európa Tanács a demokrácia, a jogállam, az emberi és állampolgári jogok helyzetét vizsgálja, s ezek alapján juthat ilyen döntésre, amelyre eddig csak egy-két volt szovjet tagállam esetén került sor.

A döntés tehát súlyos, ugyanakkor viszont szálnalmas és nevetséges, s nem feltétlenül ránk, hanem éppen az Európa Tanácsra nézve lesújtó.

Ugyanis vegyük figyelembe, hogyan született ez a példátlan határozat.

Elször is, a monitoringbizottság ülésén csak az érintettek fele vett részt, s közöttük egyetlen szavazat döntött a monitoringeljárás megindítása mellett. Így tehát, a döntéshozók negyede szavazta meg az eljárás megindítását, a többi vagy tartózkodott vagy nemmel szavazott.

Másodszor, a 21:20-as arány éppen azt mutatja, hogy a bizottság nem tudott egyértelműen állást foglalni. A magyar jogállammal és a demokrácia állapotával kapcsolatos vélemények totálisan megoszlanak, az egyetlen szavazat, amelyen múltott a döntés, alakulhatott volna másképpen is, ha valaki eljön a bizottsági ülésre vagy éppen távol marad attól. Ez a végtelenül szoros szavazati eredmény éppen azt mutatja, hogy Magyarországról vita van, nem pedig egyértelmű vélemény.

Márpedig egy országgal szembeni monitoringeljárás elindítása valóban komoly és fontos döntés. A határozat viszont éppen azt mutatja, hogy az eljárás megindításához nem adott a konszenzus, s a döntés sokkal inkább Európa megosztottságáról szól, nem pedig Magyarországról egyértelmű elítéléséről.

Harmadszor – és ez a legsúlyosabb – a két jelentésteve közül az egyik, a cseh [Jana Fischerová végül lemondott](#) a tisztségéről, mondván, hogy a Magyarországról szóló jelentés túlságosan is elfogult lett, méghozzá negatív értelemben.

Ezek szerint a svéd jelentésteve asszony, a liberális Kerstin Lundgren véleménye és jelentése vált meghatározóvá. Csendben megkérdezném: hogy is van ez? Hogyan lehetséges, hogy két jelentéstevet – egy liberálist és egy konzervatívot – kirendelnek Magyarország vizsgálatára, majd az a dolog vége, hogy a jelentésen „eluralkodik” a liberális svéd asszony álláspontja, s a cseh hölgy végül nem tud mást tenni, mint hogy lemond a pozíciójáról? Miféle módon zajlanak ezek a vizsgálatok az Európa Tanácsban? Komolyan lehet venni ezek után egy olyan jelentést, amely a két jelentéstevet közül csak az egyik véleményét tükrözi vissza?

Arról már nem is beszélve, hogy a szerdai ülésen egyfajta „általános” határozatot hoztak Magyarországról, s csak másnap, csütörtökön mentek bele a részletekbe. Ez tényleg elképesztő, állítólag ilyen módon még egyetlen ország esetében sem hoztak döntést a monitoringeljárásról.

A magyar Külügyminisztérium azt is teljes joggal kifogásolta, hogy az Európa Tanács még azelőtt döntött, hogy a Velencei Bizottság, illetve az Európai Bizottság elkészült volna a jelentésével, illetve nem vették figyelembe azt sem, hogy a magyar Országgyűlés jelenleg is dolgozik a negyedik alkotmánymódosítással kapcsolatos jogszabályokon, figyelembe véve az uniótól és máshonnan érkező kritikákat.

Az Európa Tanács döntése – egyetlen liberális svéd asszony véleményén alapulva – elképesztően elhamarkodott, elképesztően rosszul időzített és elképesztően antidemokratikus módon hozott döntés, hiszen hogy lehet a két jelentéstevet közül az egyikük véleményét egy az egyben elfogadni és ráadásul „egészen véletlenül” a liberális véleményt? Nyilvánvaló, hogy új eljárást kellett volna indítani új szakértőkkel, hiszen itt az eredmény 1:1 lett.

De mindez nem számít semmit: Európa egyre inkább lejárhatja magát, ahogyan szórakozik Magyarországgal; Európa urai egyre inkább egy elitista, beképzelt, öntelt, gőgös és fölényeskedő társaságnak tűnnek, akiket már nem lehet igazán tisztelni, mert nincs miért.

Lassan kiderül, hogy Európa urainak tényleg addig vagyunk csak jók, amíg végrehajtjuk az utasításait és bólogatunk nekik.

Ám egy ilyen modellt negyven év után már nagyon meguntunk. Éppen a nemzetek közötti egyenlőség eszméjének jegyében kapcsolódtunk az unióhoz. Nagy kár lenne, ha ez az eszme illúzióknak bizonyulna.

mno.hu - Fricz Tamás

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló
